Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

26 март 2020 година*

„Преразглеждане на решения на Общия съд на Европейския съюз Simpson/Съвет (T-646/16 P) и HG/Комисия (T-693/16 P) — Публична служба — Членове на съдебния състав, постановил решенията като първа инстанция — Процедура по назначаване на съдия в Съда на публичната служба на Европейския съюз — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Съд, създаден със закон — Инцидентен контрол за законосъобразност — Накърняване на единството или съгласуваността на правото на Съюза“

По съединени дела C-542/18 RX-II и C-543/18 RX-II

с предмет преразглеждане на основание член 256, параграф 2, втора алинея ДФЕС на решения на Общия съд на Европейския съюз (състав по жалбите) от 19 юли 2018 г., Simpson/Съвет (T-646/16 P, непубликувано, EU:T:2018:493), и HG/Комисия (T-693/16 P, непубликувано, EU:T:2018:492), постановени в производства по дела

Erik Simpson, длъжностно лице на Съвета на Европейския съюз, с местожителство в Брюксел (Белгия),

срещу

Съвет на Европейския съюз (C-542/18 RX-II),

и

HG, длъжностно лице на Европейската комисия,

срещу

Европейска комисия (C-543/18 RX-II),

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: K. Lenaerts, председател, R. Silva de Lapuerta, заместник-председател, A. Prechal, M. Vilaras, E. Regan, M. Safjan, S. Rodin и I. Jarukaitis, председатели на състави, M. Ilešič (докладчик), C. Toader, D. Šváby, F. Biltgen и N. Piçarra, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: V. Giacobbo-Peyronnel, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 май 2019 г.,

* Езици на производството: английски и френски.

като има предвид становищата, представени:

– за E. Simpson, от M. Velardo, адвокат,

– за Съвета на Европейския съюз, от M. Bauer и R. Meyer, в качеството на представители,

– за HG, от L. Levi, адвокат,

за Европейската комисия, от G. Berscheid, T. S. Bohr и F. Erlbacher, в качеството на представители,

– за българското правителство, от Е. Петранова, Л. Захариева и Т. Митова, в качеството на представители,

като взе предвид членове 62а и 62б, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 12 септември 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Предмет на настоящите производства е преразглеждането на решения на Общият съд на Европейския съюз (състав по жалбите) от 19 юли 2018 г., Simpson/Съвет (T-646/16 P, непубликувано, наричано по-нататък „първото решение, предмет на преразглеждане“, EU:T:2018:493), и от 19 юли 2018 г., HG/Комисия (T-693/16 P, непубликувано, наричано по-нататък „второто решение, предмет на преразглеждане“, EU:T:2018:492) (наричани по-нататък заедно „решенията, предмет на преразглеждане“).

2 С първото решение, предмет на преразглеждане, Общият съд отменя определението на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 24 юни 2016 г., Simpson/Съвет (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), с което е отхвърлена жалбата на г-н Erik Simpson, с искане, от една страна, за отмяна на решение на Съвета на Европейския съюз от 9 декември 2010 г., с което е отхвърлена молбата му за повишаване в степен AD 9 след успешното му представяне на конкурса на общо основание EPSO/AD/113/07, организиран за назначаване на началник отдел със степен AD 9, по-конкретно с естонски език в областта на превода, както и на решение на Съвета от 7 октомври 2011 г., с което е отхвърлена жалбата му по административен ред срещу първото посочено решение от 9 декември 2010 г. (наричано по-нататък „решението от 7 октомври 2011 г.“), и от друга страна, да бъде осъден Съветът да поправи претърпените вреди. Това определение е постановено след решение на Общия съд от 22 октомври 2015 г., Съвет/Simpson (T-130/14 P, EU:T:2015:796), с което се отменя решение на Съда на публичната служба от 12 декември 2013 г., Simpson/Съвет (F-142/11, EU:F:2013:201), и делото се връща на последния.

3 С второто решение, предмет на преразглеждане, Общият съд отменя решение на Съда на публичната служба от 19 юли 2016 г., HG/Комисия (F-149/15, EU:F:2016:155), с което е отхвърлена жалбата на HG с главно искане, от една страна, да бъде отменено решение на Европейската комисия от 10 февруари 2015 г., с което му е наложено дисциплинарно наказание спиране на повишаването в стъпка за срок от 18 месеца и е осъден да поправи претърпяната от Комисията вреда в размер на 108 596,35 eur (наричано по-нататък „решението от 10 февруари 2015 г.“), както и, ако е необходимо, на решението за отхвърляне на жалбата му по административен ред и от друга страна, да бъде осъдена Комисията да поправи вредите, които твърди, че е претърпял.

4 При преразглеждането трябва да се разгледа въпросът дали, по-конкретно с оглед на общия принцип на правната сигурност, ако решенията, предмет на преразглеждане, накърняват единството и съгласуваността на правото на Съюза, поради това че Общият съд, като юрисдикция разгледала жалбата, е постановил, че съставът на Съда на публичната служба, постановил определение от 24 юни 2016 г., Simpson/Съвет (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), и решение от 19 юли 2016 г., HG/Комисия (F-149/15, EU:F:2016:155) (наричани по-нататък заедно „обжалваните решения“), е бил нередовно сформиран поради наличието на нередовност, отразяваща се на процедурата по назначаване на един от членовете на състава, което водело до нарушение на принципа на законоустановеност на съда, закрепен в член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

5 Преразглеждането се отнася и до въпроса дали подобно на актовете по член 277 ДФЕС назначаването на съдия може да бъде предмет на инцидентен контрол за законосъобразност или такъв инцидентен контрол за законосъобразност — по принцип или след изтичането на определен период от време — е изключен или ограничен до някои видове нередности, за да се осигури правната стабилност и силата на пресъдено нещо“.

Правна уредба

Хартата

6 Член 47 от Хартата е озаглавен „Право на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес“ и първа и втора алинея от него гласят:

„Всеки, чиито права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в настоящия член условия.

Всеки има право неговото дело да бъде гледано справедливо и публично в разумен срок от независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон. Всеки има възможността да бъде съветван, защитаван и представляван“.

Решение 2004/752/ЕО, Евратом и приложение I към Статута на Съда на Европейския съюза

7 Съображение 6 от Решение 2004/752/ЕО, Евратом на Съвета от 2 ноември 2004 г. година за създаване на Съда на публичната служба [на Европейския съюз] (ОВ L 333, 2004 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г. глава 1, том 3, стр. 142) гласи:

„Броят на съдиите в съдебния състав следва да бъде съобразен с броя на делата. За да се улесни Съветът при вземането на решения за назначаване на съдии, следва да му се възложи учредяването на независим консултативен комитет, който да проверява съответствието на кандидатурите с предвидените условия“.

8 По силата на член 2 от Решение 2004/752, към Статута на Съда на Европейския съюз е добавено приложение I, озаглавено „Съд на публичната служба на Европейския съюз“. Това приложение, в редакцията, приложима към момента на приемане на обжалваните решения (наричано по-нататък „приложение I към Статута на Съда на Европейския съюз“), в член 2 предвижда следното:

„Съдът на публичната служба се състои от седем съдии […].

Съдиите се назначават за срок от шест години. Те могат да бъдат преназначавани.

На вакантните места се назначава нов съдия за срок от шест години“.

9 Член 3 от приложение I към Статута на Съда на Европейския съюз гласи:

„1. Съдиите се назначават от Съвета, в съответствие с член 257, четвърта алинея [ДФЕС], след консултиране на комитета, предвиден в настоящия член. При назначаването на съдиите Съветът осигурява балансиран състав на Съда на публичната служба на най-широка географска основа сред гражданите на държавите членки, както и по отношение на представените национални правни системи.

2. Всяко лице, което е гражданин на Съюза и отговаря на условията, установени в член 257, четвърта алинея [ДФЕС], може да представи кандидатурата си. Съветът по препоръка на Съда [на Европейския съюз] определя условията и реда за подаването и разглеждането на кандидатурите.

3. Учредява се комитет, съставен от седем члена, избрани сред бивши членове на Съда […] и Общия съд и юристи с призната компетентност. Правилата за назначаването и дейността на комитета се определят от Съвета, който действа по препоръка на председателя на Съда. […].

4. Комитетът дава становище относно способността на кандидатите да упражняват функциите на съдия в Съда на публичната служба. Към становището си комитетът прилага списък на кандидати с най-подходящ опит на високо ниво. Този списък следва да съдържа поне два пъти повече кандидати от броя на съдиите, които трябва да бъдат назначени от Съвета“.

Публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г.

10 На 3 декември 2013 г. Съветът публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Публична покана за подаване на кандидатури с оглед назначаването на съдии в Съда на публичната служба на Европейския съюз (ОВ, C 353, 2013 г., стр. 11, наричана по-нататък „Публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г.“), точка 4 от която гласи следното:

„Тъй като на 30 септември 2014 г. изтича мандатът на двама съдии, се обявява публична покана за подаване на кандидатури с оглед назначаването на двама нови съдии за срок от шест години, а именно от 1 октомври 2014 г. до 30 септември 2020 г.“.

Решение (ЕС, Евратом) 2016/454/ЕС

11 Съображения 1—6 от Решение (ЕС, Евратом) 2016/454 на Съвета, от 22 март 2016 година за назначаване на трима съдии в Съда на публичната служба на Европейския съюз (ОВ L 79, 2016 г., стр. 30) гласят:

„1) Мандатът на двама съдии в Съда на публичната служба […] изтече, считано от 30 септември 2014 г., а мандатът на друг съдия изтече, считано от 31 август 2015 г. Поради това е необходимо, съгласно член 2 и член 3, параграф 1 от приложение I към […] Статута на Съда на Европейския съюз […], да бъдат назначени трима съдии за запълване на вакантните места.

2) След отправянето [на 3 декември] 2013 г. на публична покана за представяне на кандидатури […], комитетът, създаден с член 3, параграф 3 от приложение I към [Статута на Съда на Европейския съюз], представи становище относно способността на кандидатите да

упражняват функциите на съдия в Съда на публичната служба. Комитетът за подбор приложи към своето становище списък на кандидатите с най-подходящ опит на високо равнище.

3) След постигането на политическо споразумение по реформата на правораздавателната структура на Европейския съюз, което доведе до приемането на Регламент (ЕС, Евратом) 2015/2422 на Европейския парламент и на Съвета [от 16 декември 2015 г. за изменение на Протокол № 3 относно Статута на Съда на Европейския съюз (ОВ L 341, 2015 г., стр. 14)], Съдът на Европейския съюз представи на 17 ноември 2015 г. предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно прехвърлянето на Общия съд [...] на компетентността да разглежда като първа инстанция споровете между Съюза и неговите служители, считано от 1 септември 2016 г.

4) При тези обстоятелства, от съображения, свързани с наличното време, е уместно да не се отправя нова публична покана за представяне на кандидатури, а по-скоро да се използва списъкът с шестимата кандидати, разполагащи с най-подходящия опит на високо равнище, изготвен от комитета за подбор след отправената [на 3 декември 2013 г.] публична покана за представяне на кандидатури.

5) Поради това е уместно за съдии в Съда на публичната служба да се назначат три от лицата, фигуриращи в посочения списък на кандидатите, като се осигури балансиран състав на Съда на публичната служба на възможно най-широка географска основа сред гражданите на държавите членки, както и по отношение на представените национални правни системи. Трите лица от списъка с най-подходящ опит на високо равнище са г-н Sean Van Raepenbusch, г-н João Sant'Anna и г-н Александър Корнезов. Г-н João Sant'Anna и г-н Александър Корнезов следва да бъдат назначени считано от датата на влизане в сила на настоящото решение. Като се има предвид, че г-н Sean Van Raepenbusch беше съдия в Съда на публичната служба до 30 септември 2014 г. и продължава да заема длъжността до приемането на решение на Съвета в съответствие с член 5 от [Статута на Съда на Европейския съюз], е уместно той да бъде назначен за нов мандат считано от деня след изтичането на предишния му мандат.

6) Съгласно член 2 от приложение I към [Статута на Съда на Европейския съюз] на вакантните места се назначава нов съдия за срок от шест години. Същевременно от прилагането на предложения регламент относно прехвърлянето на Общия съд на Европейския съюз на компетентността да разглежда като първа инстанция споровете между Съюза и неговите служители Съдът на публичната служба вече няма да съществува и следователно мандатът на назначените с настоящото решение трима съдии ще бъде прекратен ipso facto на датата, предхождаща датата, от която се прилага посоченият регламент“.

12 Член 1 от Решение 2016/454 гласи:

„Назначават се за съдии в Съда на публичната служба на Европейския съюз:

– г-н Sean Van Raepenbush, считано от 1 октомври 2014 г.,

– г-н João Sant'Anna, считано от 1 април 2016 г.,

– г-н Александър Корнезов, считано от 1 април 2016 г.“.

Обстоятелства, предхождащи делата, предмет на преразглеждане

Спорната процедура по назначаване

13 С Решение 2009/474/ЕО, Евратом на Съвета от 9 юни 2009 година, за назначаване на съдия в Съда на публичната служба на Европейския съюз (ОВ L 156, 2009 г., стр. 56) г-жа Rofes i Pujol е назначена в Съда на публичната служба на Европейския съюз за период от шест години, считано от 1 септември 2009 г. до 31 август 2015 г.

14 След публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г., отправена с оглед края на мандата на 30 септември 2014 г. на двама други съдии от Съда на публичната служба на Европейския съюз, а именно на г-н Van Raepenbusch и г-н Kreppel, Комитетът по член 3, параграф 3 от приложение I към Статута на Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Комитетът за подбор“) изготвя списък с шест кандидати.

15 Тъй като преди изтичането на тези два мандата Съветът не назначава съдии на местата, заемани от г-н Van Raepenbusch и г-н Kreppel, същите продължават да изпълняват функциите си и след 30 септември 2014 г. в приложение на член 5, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, съгласно който съдията продължава да изпълнява функциите си до встъпването в длъжност на неговия приемник. Тази разпоредба се прилага спрямо съдиите от Съда на публичната служба по силата на член 5, първа алинея от приложение I към този статут.

16 Не е публикувана никаква публичната покана за подаване на кандидатури с оглед на края на мандата на г-жа Rofes i Pujol. В този контекст и в приложение на посочените в предната точка разпоредби, тя продължава да изпълнява функциите си и след 31 август 2015 г.

17 На 22 март 2016 г. с Решение 2016/454 Съветът назначава трима съдии в Съда на публичната служба, а именно, г-н Van Raepenbusch, считано от 1 октомври 2014 г., и г-н Sant'Anna и г-н Корнезов, считано от 1 април 2016 г. За назначаването на тези три места за съдии (наричано по-нататък „спорната процедура за назначаване“) Съветът използва списъка с кандидати, изготвен след публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г., включително за вакантното място, заемано преди това от г-жа Rofes i Pujol (наричано по-нататък „третото място“), въпреки че тази публична покана за подаване на кандидатурine не се отнася за това място.

18 Г-н Sant'Anna и г-н Корнезов полагат клетва на 13 април 2016 г.

19 С решение от 14 април 2016 г. (ОВ C 146, 2016 г.,стр. 11) Съдът на публичната службаа разпределя съдиите Bradley, Sant'Anna и Корнезов във втори състав за времето от 14 април до 31 август 2016 г.

Дело C-542/18 RX-II

Фактите в основата на спора

20 Г-н Simpson, служител със спомагателни функции в отдела за преводи на естонски език на Съвета от 1 юни 2004 г., от 1 януари 2005 г. е длъжностно лице, назначено с изпитателен срок, със степен AD 5, след като е издържал успешно конкурс на общо основание EPSO/LA/3/03 за съставяне на списък с кандидати за бъдещи назначения на помощник-преводачи със степен (LA) 8. На 1 януари 2008 г. той е повишен в степен AD 6.

21 През 2009 г. г-н Simpson се представя успешно в конкурса EPSO/AD/113/07. Списъкът с резерви от конкурса е публикуван на 28 април 2009 т. На 25 юни 2010 г. на основание член 90, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“), г-н Simpson иска да бъде повишен в степен AD 9, като се позовава на факта, че е издържал конкурса EPSO/AD/113/07 съответстващ на тази степен, и на обстоятелството, че три длъжностни лица, в положение, което според него е подобно на неговото, са били повишени в степен, след като се представили успешно в конкурс за степен, по-висока от тяхната.

22 Със записка от 9 декември 2010 т., с която отхвърля молбата му, Съветът отбелязва, че при липсата на разпоредба в Правилника, която да установява право на длъжностните лица да бъдат автоматично повишавани в степен на основание успешно представяне в конкурс за степен, по-висока от тяхната, такова решение може да се приеме само с оглед на интереса на службата, а в случая с оглед на положението на отдела за преводи на естонски език през 2010 г. няма такъв интерес.

23 На 8 март 2011 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника г-н Simpson подава до Съвета жалба по административен ред срещу това решение на Съвета. Тази жалба е отхвърлена с решение от 7 октомври 2011 г.

Производствата пред Съда на публичната служба и пред Общия съд, предхождащи приемането на първото решение, предмет на преразглеждане

24 На 27 декември 2011 г., г-н Simpson сезира Съда на публичната служба с жалба срещу решението от 7 октомври 2011 г.

25 С решение от 12 декември 2013 г., Simpson/Съвет (F-142/11, EU:F:2013:201), Съдът на публичната служба отменя решение от 7 октомври 2011 г. поради нарушение на задължението за мотивиране.

26 На 24 февруари2014 г. Съветът подава жалба срещу това решение в секретариата на Общия съд.

27 С решение от 22 октомври 2015 г., Съвет/Simpson (T-130/14 P, EU:T:2015:796), Общият съд уважава тази жалба, с мотива че фактическа неточност е опорочила доводите на Съда на публичната служба, и връща делото на този съд.

28 С определение от 24 юни 2016 г., Simpson/Съвет (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), втори състав на Съда на публичната служба отхвърля изцяло жалбата на г-н Simpson.

29 На 6 септември 2016 г. г-н Simpson подава в секретариата на Общия съд жалба срещу това определение. Жалбата е заведена в секретариата на Общият съд под номер T-646/16 P.

30 На 21 март 2018 г. председателят на състава по жалбите на Общия съд решава да възобнови писмената фаза на производството по това дело, от една страна, поради решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22), с което Общият съд (състав по жалбите) отменя решение от 28 юни 2016 г., FV/Съвет (F-40/15, EU:F:2016:137), с мотива че съдебният състав, постановил това решение, не е правилно сформиран, и от друга страна, поради решение от 19 март 2018 г., Преразглеждане FV/Съвет (C-141/18 RX, EU:C:2018:218), с което Съдът (състав по преразглеждането) решава, че това решение не следва да се преразглежда.

31 На 22 март 2018 г. Общият съд кани страните да представят становищата си относно начина, по който в решение T-646/16 P трябва да се вземе предвид решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22). В отговор на тази покана страните изтъкват, от една страна, че

основание като установената от Общия съд в това решение нередовност при сформиране на съдебния състав, постановил решението, е абсолютно основание за отмяна, което трябва да се разгледа служебно от сезирания с жалбата съд, и от друга страна, че определението на Съда на публичната служба от 24 юни 2016 г., Simpson/Съвет (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), е подписано от същия съдебен състав, за който в посоченото решение се приема, че е нередовно сформиран. Така че според страните това определение на Съда на публичната служба трябва да се отмени по същите причини като приетите от Общия съд в същото решение.

Първото решение, предмет на преразглеждане

32 С първото решение, предмет на преразглеждане, Общият съд отменя определението на Съда на публичната служба от 24 юни 2016 г., Simpson/Съвет (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), и връща делото на състав на Общия съд, различен от този, който се е произнесъл по жалбата, за да се произнесе по жалбата като първа инстанция.

33 Точки 38—46 от първото решение, предмет на преразглеждане гласят следното

„38 На първо място следва да се припомни, че според постоянната практика на Съда, основание като нередовност на съдебния състав е абсолютно основание за отмяна, което трябва да се разгледа служебно от сезирания с жалбата съд, дори ако тази нередовност не е била посочена в първоинстанционното производство (вж. в този смисъл, решение от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., C-341/06 P и C-342/06 P, EU:C:2008:375, т. 44—50 и цитираната съдебна практика).

39 На второ място следва също да се припомни, че според постоянната практика на Съда, съдът на Съюза по принцип не може да основе решението си на основание, което е разгледал служебно, дори ако то е абсолютна процесуална предпоставка, без да покани предварително страните да изложат становищата си по посоченото основание. (вж. решение от 17 декември 2009 г., Преразглеждане M/EMEA, C-197/09 RX–II, EU:C:2009:804, т. 57 и цитираната съдебна практика).

40 На трето място следва да се отбележи, че в решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22), при разглеждането на основанието нередовност на съдебния състав, постановил решението, повдигнато от жалбоподателя с мотива, че назначаването на един от членовете на състава е било опорочено от нередовност, Общият съд постановява следното.

41 Първо, Общият съд установява, че Съдът на публичната служба (втори състав), когато постановява решение от 28 юни 2016 г., FV/Съвет (F-40/15, EU:F:2016:137), е формиран от съдиите K. Bradley, J. Sant'Anna и A. Корнезов. Общият съд установява също, че според разпоредителната част и съображение 5 от [решение 2016/454] Съветът е назначил като съдии в Съда на публичната служба, на първо място, г-н S. Van Raepenbusch, на второ място, г-н Sant'Anna и на трето място, г-н Корнезов. Така Общият съд отбелязва, че съдия Bradley не е назначен за съдия в Съда на публичната служба с решение 2016/454 и следователно не е може да е съдията, посочен в основанието, споменато в точка 40 по-горе, съдиите Sant'Anna и Корнезов обаче са били назначени за съдии в Съда на публичната служба с това решение.

42 Второ, Общият съд разглежда основанието нередовност на процедурата по назначаване, поради факта, че Съветът назначава съдия на [третото място] ползвайки списъка с кандидати, изготвен след публичната покана за подаване на кандидатури [от 3 декември 2013 г.] с оглед назначаването на вакантните места в Съда на публичната служба, заемани от съдиите Van Raepenbusch и Kreppel, при положение че този списък не е бил съставен за

назначаването на съдия на [третото място]. В това отношение в точка 51 от решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22) Общият съд отбелязва, че като използва списъка, съставен след публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г., за назначаване на третото място […], Съветът не е спазил правната уредба, установена с публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г. Така според разпоредителната част и съображение 5 от решение 2016/454 Съветът назначава за съдии в Съда на публичната служба, първо, г-н Van Raepenbusch, второ, г-н Sant'Anna и трето, г-н Корнезов, Общият съд приема, че тази институция е имала право да ползва този списък за първите две, но не и за третото назначение.

43 Трето, в точка 78 от решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22) Общият съд постановява, че като се има предвид значението, което спазването на правилата, уреждащи назначаването на съдия, има за доверието на правните субекти и обществеността в независимостта и безпристрастността на съдилищата, съответният съдия не може да се счита за отговарящ на принципа на съд, създаден със закон, по смисъла на член 47, втора алинея, първо изречение от [Хартата] и поради това отменя изцяло решение от 28 юни 2016 г., FV/Съвет (F-40/15, EU:F:2016:137).

44 В случая е достатъчно да се отбележи, че определението [от 24 юни 2016 г., Simpson/Съвет (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136)] е прието от Съда на публичната служба (втори състав), в който участват съдиите Bradley, Sant'Anna и Корнезов, а именно същият състав като този, постановил решение от 28 юни 2016 г., FV/Съвет (F-40/15, EU:F:2016:137), състав, който е счетен за нередовен в решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22).

45 Така следва да се повдигне служебно основанието нередовност на решаващия съдебен състав, което според постоянната практика на Съда, припомнена по-горе в точка 38 е абсолютно основание за отмяна, което трябва да се разгледа служебно от съда, сезиран с жалбата, дори ако тази нередовност не е била посочена пред първата инстанция (вж. в този смисъл, решение от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., C-341/06 P et C-342/06 P, EU:C:2008:375, т. 44—50 и цитираната съдебна практика), и в настоящия случай, след изслушване на страните, да се приложат принципите, припомнени от Общия съд в решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22.

46 Поради това обжалваното определение трябва да се отмени изцяло поради нарушение на принципа на съда, създаден със закон, закрепен в член 47, втора алинея, първо изречение от [Хартата], без да е необходимо да се разглеждат повдигнатите от жалбоподателя основания".

Дело C-548/14 RX-II

Фактите в основата на спора

34 От 16 май 2007 г. до 31 август 2013 г., HG, длъжностно лице на Комисията, е назначено в делегацията на Комисията в Организацията на обединените нации в Ню Йорк (Съединени щати).

35 На 15 септември 2008 г. Комисията и HG подписват споразумение за предоставяне на служебно жилище, съответстващо на нуждите на семейството му (наричано по-нататък „служебното жилище"), на основание член 5 от приложение X към Правилника.

36 През октомври 2008 г. HG уведомява началника на администрацията на делегацията на Комисията в Организацията на обединените нации в Ню Йорк, г-жа A, от една страна, че не е могъл да се нанесе в служебното жилище поради здравословните проблеми на дъщеря си,

родена през юни същата година, и от друга страна, че ще заеме служебното жилище, но ще обитава редовно и в апартамента на съпругата си, за да се ползва от компанията на семейството си. HG поддържа също че е уведомил г-жа A на неуточнена дата, че един от приятелите му, г-н B, ще заеме служебното жилище за „няколко часа“ или за „два дни на всеки две седмици“ като негов „пазач“. Във връзка с това HG обяснява, от една страна, че през септември 2008 г. е поискал от г-н B да направи необходимите постъпки пред доставчика на електроенергия за служебното жилище, и от друга страна, че му е дал ключа на служебното жилище през декември 2008 г.

37 В решение от 10 февруари 2015 г. тристранният орган по назначаването (наричан по-нататък „тристранният орган по назначаването“) приема, че първо, като не се е установил със семейството си в служебното жилище, HG е нарушил член 5 от приложение X към Правилника, второ, като не е подписал лично договора за доставка електроенергия, той е нарушил задълженията си, произтичащи от точка 22.10.11.4 от наръчника за назначения в делегациите персонал на генерална дирекция (ГД) „Външни отношения“, и трето, виновното поведение на HG било причина за вредите, последица от поемането от институцията на наемната цена за неоснователното наемане на служебното жилище Поради това тристранният орган по назначаването налага на HG дисциплинарно наказание спиране на израстването в стъпка за срок от осемнадесет месеца и го осъжда да поправи тези вреди в размер на 108 596,35 eur.

38 На 9 май 2015 г., HG подава жалба по административен ред срещу решението от 10 февруари 2015 г. на основание член 90, параграф 2 от Правилника. Тази жалба по административен ред е отхвърлена от тристранния орган по назначаването с решение от 10 септември2015 г.

Производствата пред Съда на публичната служба и пред Общия съд, предхождащи приемането на второто решение, предмет на преразглеждане

39 На 21 декември 2015 г. HG подава в секретариата на Съда на публичната служба жалба, в която главното искане, от една страна, е да се отмени решението от 10 февруари 2015 г., както и, ако е необходимо, решението за отхвърляне на жалбата му по административен ред, и от друга страна, Комисията да бъде осъдена да поправи вредите, които той твърди, че е претърпял.

40 С решение от 19 юли 2016 г., HG/Комисия (F-149/15, EU:F:2016:155) втори състав на Съда на публичната службаа отхвърля тази жалба и осъжда HG да понесе собствените си разноски и тези, направени от Комисията.

41 На 28 септември 2016 г. HG подава жалба срещу това решение в секретариата на Общия съд. Тази жалба е заведена в секретариата на Общия съд под номер T-693/16 P.

42 След постановяване на решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет(T-639/16 P, EU:T:2018:22), чието съдържание е обобщено в точка 30 от настоящото решение, с молба от 31 януари 2018 г., HG отправя запитване до Общия съд дали смята да поиска становищата на страните относно последиците, които би трябвало да има това решение за производството по неговата жалба.

43 С определение от 23 март 2018 г. председателят на състава по жалбите на Общия съд възобновява устната фаза на производството. На 26 март 2018 г. Общият съд приканва страните да представят становищата си относно последиците, които трябва да се изведат в случая от посоченото решение.

44 В отговор на тази покана страните посочват, че решение на Съда на публичната служба от 19 юли 2016 г., HG/Комисия (F-149/15, EU:F:2016:155) е постановено от същия съдебен състав, като този, за който в решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22) се приема, че е незаконосъобразно сформиран. HG посочва също, че основание като нередовност

на съдебния състав, постановил решението, установена от Общия съд в последното посочено решение, е абсолютно основание за отмяна и въз основа на това заключава, че решение на Съда на публичната служба от 19 юли 2016 г., HG/Комисия (F-149/15, EU:F:2016:155) трябва да се отмени по същите причини като възприетите от Общия съд в решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22). Колкото до Комисията, тя признава, че мотивите на които се основава Общият съд, за да постанови последното посочено решение, биха могли да обосноват отмяната на решение на Съда на публичната служба от 19 юли 2016 г., HG/Комисия (F-149/15, EU:F:2016:155), и връщане на делото на състав на Общия съд, различен от този, произнесъл се по подадената от HG жалба.

Второто решение, предмет на преразглеждане

45 С второто решение, предмет на преразглеждане, Общият съд отменя решение на Съда на публичната служба от 19 юли 2016 г., HG/Комисия (F-149/15, EU:F:2016:155), връща делото на състав на Общия съд, различен от този, произнесъл се по жалбата, за да се произнесе като първа инстанция по жалбата.

46 Това решение се основава, в точки 39—47 от второто решение, предмет на преразглеждане, на мотиви, които по същество са идентични на тези, възпроизведени в точка 33 от настоящото решение.

Производството пред Съда

47 След предложението на първия генерален адвокат съставът по преразглеждането приема с решенията си от 17 септември 2018 г., Преразглеждане Simpson/Съвет (C-542/18 RX), и от 17 септември 2018 г., Преразглеждане HG/Комисия (C-543/18 RX), приети на основание член 62, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 193, параграф 4 от Процедурния правилник на този съд, че посочените решения трябва да се преразгледат, за да се установи дали те засягат единството или съгласуваността на правото на Съюза. От друга страна, въз основа на член 195, параграф 5 от Процедурния правилник на 14 февруари 2019 г. съставът по преразглеждането решава да поиска от Съда да препрати двете дела, предмет на преразглеждане, на големия състав.

48 Като се има предвид връзката между дело C-542/18 RX–II и дело C-543/18 RX-II, следва те да бъдат съединени за целите на съдебното решение, след като в съдебното заседание страните имаха възможност да се произнесат относно уместността на такова съединяване.

По преразглеждането

49 В началото следва да се отбележи, че отговорът на въпроса, предмет на преразглеждането, възпроизведен в точки 4 и 5 от настоящото решение, не може да се изведе само от факта, че с решение от 19 март 2018 г. Преразглеждане FV/Съвет (C-141/18 RX, EU:C:2018:218), Съдът решава, че не следва да се преразглежда решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22), на което Общият съд основава подлежащите на преразглеждане решения. Наистина, както следва от точки 4 и 5 от това решение на Съда, то се основава на обстоятелството, че в предложението за преразглеждане на решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22), първият генерален адвокат излага конкретните причини, които са го мотивирали да сезира състава по преразглеждането, и същевременно посочва, че счита, че „съдържащите се в това решение правни доводи не представляват сериозна опасност от накърняване на единството или съгласуваността на правото на Съюза“. Така от това предложение за преразглеждане следва, че предвидените в член 62, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз условия за преразглеждане на решение на Общият съд не са налице.

50 Що се касае до отговора на въпроса, предмет на настоящото преразглеждане, първо трябва да се провери дали именно с оглед на общия принцип на правна сигурност Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, като е отменил обжалваните решения с мотива, че съдебният състав на Съда на публичната служба, постановил тези решения, е нередовно сформиран поради нередовност на процедурата по назначаване на един от членовете на този състав, водеща до нарушаване на принципа на съда създаден със закон, закрепен в член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата.

51 При този преглед е важно да се определи, от една страна, при какви условия назначаването на съдия може, както актовете, посочени в член 277 ДФЕС, да бъде предмет на инцидентен контрол за законосъобразност. От друга страна, следва да се провери, дали доколкото е доказана, установената от Общия съд нередовност на процедурата по назначаването, действително е довела до нарушаване на член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата, което оправдава отмяната на тези решения.

52 Ако този преглед разкрие, че решенията, предмет на преразглеждане, действително са опорочени от грешки при прилагане на правото, ще следва да се прецени след това дали тези решения накърняват единството или последователността на правото на Съюза.

По условията за инцидентен контрол за законосъобразност на спорната процедура за назначаване

53 В решенията, предмет на преразглеждане, Общият съд постановява, че следва да се повдигне служебно основанието нередовност на съдебния състав, постановил обжалваните решения. Като се основава на решение на Съда от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др. (C-341/06 P и C-342/06 P, EU:C:2008:375), също и на решение на Общия съд от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22), той приема наистина, че това е абсолютно основание за отмяна, което по тази причина трябва да се разгледа служебно от съда, сезиран с жалбата, дори ако тази нередовност не е била посочена пред първата инстанция.

54 В началото следва да се отбележи, че решение 2016/454, с което заелият свободното трето място е назначен за съдия в Съда на публичната служба, не представлява, както отбелязва генералният адвокат по-специално в точки 118—124 от заключението си, акт с общо приложение по смисъла на член 277 ДФЕС.

55 От основното право на ефективно правно средство за защита пред независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, гарантирано от член 47 от Хартата, следва, че всяко лице по принцип трябва да има възможност да се позове на нарушение на това право. От това следва, че трябва съдът на Съюза да може да провери дали нередовност, опорочаваща спорната процедура за назначаване, е могла да доведе до нарушаване на това основно право.

56 Следва също да се провери дали обстоятелството, че никоя от страните по настоящите дела не е направила оспорване във връзка с редовността на съдебния състав, постановил обжалваните решения, е било пречка за служебното разглеждане от Общия съд на тази редовност.

57 В това отношение следва да се подчертае, че гаранциите за достъп до независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, и по-специално тези, които определят понятието, както и неговия състав, са крайъгълният камък на правото на справедлив процес. То предполага, че когато възникне сериозно съмнение във връзка с това, всяка юрисдикция има задължението да провери дали, с оглед на състава си, тя представлява такъв съд. Тази проверка е необходима за доверието, което съдилищата на демократично общество трябва да вдъхват на правните субекти. В този смисъл такъв контрол е съществена формалност, чието спазване е

абсолютна процесуална предпоставка и трябва да се проверява служебно (вж. в този смисъл решение от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., C-341/06 P и C-342/06 P, EU:C:2008:375, т. 46 и48).

58 Следователно Общият съд не греши, когато в решенията, предмет на преразглеждане, решава да провери служебно редовността на съдебния състав постановил обжалваните решения, след като нередовност на същия съдебен състав е била установена в решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22).

По нередовността на спорната процедура по назначаване и отражението ѝ върху правото на страните на съд, предварително създаден със закон

Нередовността в спорната процедура по назначаване

59 В решенията, предмет на преразглеждане, като се позовава на решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22), Общият съд заключава, че като е използвал за назначаване на третото място списъка с кандидати, съставен въз основа на публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г., Съветът е нарушил установената с нея правна уредба.

60 В този извод няма никаква грешка при прилагане на правото.

61 Наистина, след като според точка 4 от публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г., тя е отправена изрично и изключително с оглед на заемането на местата на двамата съдии, чийто мандат изтича на 30 септември 2014 г., а именно тези на съдиите Van Raepenbusch и Kreppel, а не с оглед на заемането и на третото място, заемано преди това от съдия Rofes i Pujol, чийто мандат изтича на 31 август 2015 г., като използва за назначаването на това последно място списъка с кандидати, изготвен в резултат на тази публична покана за подаване на кандидатури, Съветът нарушава правната уредба, която самият той си е определил с публикуването на публичната покана за подаване на кандидатури и е бил длъжен да спазва. „[С]ъображения, свързани с наличното време“, на които той се позовава в съображение 4 от Решение 2016/454 в контекста на реформата на съдебната система на Европейския съюз, не биха могли да оправдаят неспазването на същата публична покана за подаване на кандидатури.

62 Обратно обаче на това, което Общият съд приема в точки 52—58 от решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22), съображения, които от друга страна, не са изрично възпроизведени в решенията, предмет на преразглеждане, използването на този списък за назначаването на третото място се оказва, освен това, че отговаря на правилата, уреждащи процедурата за назначаване на съдиите в Съда на публичната служба.

63 Наистина, по силата на член 3, параграф 4, трето изречение от приложение I към Статута на Съда на Европейския съюз списъкът с кандидати следва да съдържа поне два пъти повече кандидати от броя на съдиите, които трябва да бъдат назначени от Съвета. В списъка, изготвен след публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г., има шестима кандидати, което съответства на два пъти броя на съдиите, назначени въз основа на този списък. Така че в случая тази разпоредба е спазена напълно.

64 Нищо освен това не позволява да се подложи на съмнение спазването на член 257, четвърта алинея, първо изречение ДФЕС, който изисква членовете на специализираните съдилища да се избират измежду лица, даващи всички гаранции за независимост и отговарящи на изискванията за заемане на съдебни длъжности. на член 3, параграф 2, първо изречение от приложение I към Статута на Съда на Европейския съюз, по силата на който, всяко лице, което е гражданин на Съюза и отговаря на тези условия, може да представи кандидатурата си за длъжностите за

съдии в Съда на публичната служба, или на член 3, параграф 4, второ изречение от това приложение, по силата на който в списъка, изготвен от комитета за подбор, трябва да се посочат кандидатите с най-подходящ опит на високо ниво.

65 Така изобщо не се подлага на съмнение обстоятелството, че на публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г. е могъл да отговори всеки гражданин на Съюза, отговарящ на посочените в член 257, четвърта алинея, първо изречение ДФЕС условия, че всичките шест кандидати в списъка, изготвен след тази публична покана, са били граждани на Съюза и комитетът за подбор е преценил, че отговарят на изискванията за заемане на съдебни длъжности в Съда на публичната служба и че в този списък действително са посочени кандидатите с най-подходящ опит на високо ниво.

66 Колкото до член 3, параграф 1, второ изречение от приложение I към Статута на Съда на Европейския съюз, разпоредба, според която при назначаването на Съдиите Съветът осигурява балансиран състав на Съда на публичната служба на най-широка географска основа сред гражданите на държавите членки, както и по отношение на представените национални правни системи, безспорно в точка 56 от решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22), Общият съд приема, че не може да се изключи възможността използването на списъка с кандидати, изготвен въз основа на публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г., за назначаване на съдия на третото място да е довело до изключване на част от потенциалните кандидати за този пост, по-специално испански граждани, които с оглед на поставеното в тази разпоредба изискване, би могло да бъдат разубедени да отговорят на тази публична покана, при положение че в Съда на публичната служба вече има съдия испанец към момента на публичната покана за подаване на кандидатури и че мястото на този член на съда не е посочено в тази покана.

67 Такава констатация изобщо не позволява да се смята, че назначаването на съдията на третото място е довело до състав, който не е балансиран на най-широка географска основа сред гражданите на държавите членки, или по отношение на представените национални правни системи в Съда на публичната служба и че поради това Съветът е осъществил това назначение в нарушение на член 3, параграф 1, второ изречение от приложение I към Статута на Съда на Европейския съюз. Впрочем фактът, че е било възможно някои потенциални кандидати да бъдат разубедени да отговорят на публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г., посочен от Общия съд в точка 56 от решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22), е пряко и изключително следствие от обстоятелството, че тази публична покана не се отнася за назначаването на третото място, така че не би могло този факт да се счита за нередовност, различна от посочената в точка 61 от настоящото решение.

68 От изложените по-горе съображения следва, че нередовността в спорната процедура за назначаване е следствие единствено от неспазването от страна на Съвета на публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г., а не от нарушаване на изискванията, произтичащи от член 257, четвърта алинея, ДФЕС или на член 3 от приложение I към Статута на Съда на Европейския съюз.

Отражението на нередовността на спорната процедура по назначаване върху правото на страните на съд, предварително създаден със закон

69 В решенията, предмет на преразглеждане, като се основава отново на решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22), с оглед на голямото значение на нормите, уреждащи назначаването на съдия, за доверието на правните субекти и на обществеността в независимостта и безпристрастността на съдилищата, Общият съд постановява, че назначеният на третото място съдия отговаря на не може да се счита за съд, създаден със закон по смисъла на член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата.

70 По смисъла на тази разпоредба всеки има право неговото дело да бъде гледано справедливо и публично в разумен срок от независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон.

71 В това отношение Съдът постановява, че изискванията за независимост и безпристрастност спадат към основното съдържание на правото на ефективна съдебна защита и на основното право на справедлив съдебен процес, което има кардинално значение като гаранция за защитата на всички права, които правните субекти черпят от правото на Съюза, и за опазването на общите ценности на държавите членки, прогласени в член 2 ДЕС, по-конкретно на ценността правова държава. Тези изисквания налагат да има правила, по-конкретно що се отнася до състава на органа, назначаването, срока на упражняване на функциите, както и основанията за въздържане, отвод и освобождаване от длъжност на членовете му, които правила да дават възможност да се отстрани всяко оправдано съмнение в съзнанието на правните субекти относно неподатливостта на органа на външни фактори и неутралността му по отношение на противопоставящите се интереси. По-конкретно що се отнася до решенията за назначаване, необходимо е по-специално материалноправните условия и процедурните правила, от които се ръководи приемането на тези решения, да бъдат такива, че да не могат да предизвикат такива основателни съмнения по отношение на назначените съдии (вж. в този смисъл решение от 19 ноември 2019 г., A. K. и др. (Независимост на дисциплинарната колегия на Върховния съд), C-585/18, C-624/18 и C-625/18, EU:C:2019:982, т. 120, 123 и 134 и цитираната съдебна практика).

72 Тъй като член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата съответства на член 6, параграф 1, първо изречение от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), по силата на член 52, параграф 3 от Хартата смисълът и обхватът му са същите, като тези, които им придава конвенцията. Поради това Съдът трябва да следи даваното от него тълкуване на член 47, втора алинея от Хартата да осигурява равнище на защита, което да не се отклонява от гарантираното с член 6 от ЕКПЧ, така както е тълкуван от Европейския съд по правата на човека (решение от 19 ноември 2019 г., A. K. и др. (Независимост на дисциплинарната колегия на Върховния съд), C-585/18, C-624/18 и C-625/18, EU:C:2019:982, т. 118 и цитираната съдебна практика).

73 Според постоянната практика на Европейския съд по правата на човека, изразът „създаден в съответствие със закона“ е въведен в член 6, параграф 1, първо изречение от ЕКПЧ, за да не се позволи организацията на съдебната система да бъде оставена на свободната преценка на изпълнителната власт и за да бъде тази материя уредена с приет от законодателната власт закон по начин, отговарящ на нормите, регулиращи упражняването на нейната компетентност. Този израз отразява именно принципа на правовата държава и се отнася не само до правната основа за самото съществуване на съда, но и до заседаващия по всяко дело състав, както и всяка друга разпоредба от вътрешното право, чието незачитане води до нередовност на участието на един или повече съдии при разглеждането на делото, което включва по-специално разпоредбите относно независимостта и безпристрастността на членовете на съответната юрисдикция (вж. в този смисъл ЕСПЧ, 8 юли 2014 г., Biagioli с/у Сан Марино, CE:ECHR:2014 г.:0708DEC000816213, §§ 72—74 и ЕСПЧ, 2 май 2019 г., Pasquini с/у Сан Марино, CE:ECHR:2019 0502JUD005095616, § 100 и 101 и цитираната съдебна практика).

74 Европейският съд по правата на човека е имал повод да отбележи също, че самото естество на правото на лицето делото му да бъде разгледано от съд, „създаден със закон“ по смисъла на член 6, параграф 1 от ЕКПЧ включва процеса на назначаване на съдиите (ЕСПЧ, 12 март 2019 г., Ástráðsson с/у Исландия, CE:ECHR:2019:0312JUD002637418, не кончателно, § 98).

75 От цитираната в точки 71 и 73 от настоящото решение съдебна практика следва, че нередовност, допусната при назначаването на съдиите в съответната съдебна система, води до нарушение на член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата, по-конкретно, когато тази нередовност е от такова естество и толкова сериозна, че създава реална опасност други власти, по-конкретно

изпълнителната власт, да могат неоснователно да упражняват дискреционни правомощия, излагащи на опасност почтеността на резултата, до който води процесът на назначаването, и предизвиквайки по този начин в съзнанието на правните субекти на основателно съмнение в независимостта и безпристрастността на съответния съдия/съдии, което се получава, когато става въпрос за основни правила, представляващи неразделна част от изграждането и функционирането на съдебната система.

76 В светлината на тези принципи следва да се провери дали в настоящия случай нередовността, допусната в спорната процедура по назначаване, е довела до нарушаване на правото на страните делото им да бъде разгледано от съд, предварително създаден със закон, гарантирано от член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата.

77 В това отношение следва да се припомни, че както беше отбелязано в точка 68 от настоящото решение, тази нередовност е следствие единствено от неспазването от страна на Съвета на публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г.

78 Важно е да се отбележи, че назначаването на съдия на третото място е станало при спазването на член 257, четвърта алинея, ДФЕС и член 3 от приложение I към Статута на Съда на Европейския съюз, които са основните правила за назначаването на съдиите в Съда на публичната служба.

79 В този контекст само обстоятелството, че за назначаване на третото място Съветът е използвал списъка, изготвен след публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г., не е достатъчно, за да се установи наличието на нарушение на основно правило на процедурата по назначаване на съдиите в Съда на публичната служба, чието естество и сериозност са такива, че да създаде реална опасност Съветът да използва необосновано правомощията си, като изложи на опасност почтеността на резултата, до който е довел процесът по назначаването и по този начин да предизвика в съзнанието на правните субекти основателно съмнение относно независимостта и безпристрастността на съдията, назначен на третото място, дори на състава, в който той е бил разпределен.

80 В това отношение нередовността на спорната процедура по назначаване се различава от тази, предмет на решение на Съда на ЕАСТ от 14 февруари 2017 г., Pascal Nobile/DAS Rechtsschutz-Versicherungs (E-21/16), споменато в точка 75 от решение от 23 януари 2018 г., FV/Съвет (T-639/16 P, EU:T:2018:22). Наистина, втората нередовност се състои в назначаването на съдия в Съда на ЕАСТ с мандат, с продължителност по изключение три вместо шест години и се отнася така за разлика от нередовността, разглеждана по настоящите дела до неспазване на основно правило във връзка с мандатите на съдиите в тази юрисдикция, чието предназначение е да защитава тяхната независимост.

81 От изложеното дотук следва, че неспазването от страна на Съвета на публичната покана за подаване на кандидатури от 3 декември 2013 г., не представлява нарушение на основните правила от правото на Съюза приложими при назначаването на съдиите в Съда на публичната служба, което да доведе до нарушаване на правото на жалбоподателите на съд създаден със закон, гарантирано от член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата.

82 Поради това, като се вземе предвид, че в решенията, предмет на преразглеждане, няма други елементи, които да могат да събудят съмнение относно спазването на член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата, следва да се приеме, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, постановявайки в тези решения, че посочената разпоредба е била нарушена. Затова само посочената в предходната точка нередовност не е могла да обоснове отмяната на съдебно решение, прието от съдебния състав, в който е бил разпределен назначеният на третото място съдия.

83 От изложеното дотук следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отменил обжалваните решения само на основание на допуснатата нередовност в спорната процедура за назначаване.

По наличието на засягане на единството или съгласуваността на правото на Съюза

84 Грешката при прилагане на правото, която опорочава решенията, предмет на преразглеждане, е от такова естество, че може да засегне единството и съгласуваността на правото на Съюза.

85 Наистина, решенията, предмет на преразглеждане, могат да бъдат прецедент за бъдещи дела, тъй като неправилното тълкуване и прилагане от Общия съд на член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата могат да имат отражение по други дела, по които се оспорва назначаването на член на съдебен състав и по общо правото на независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон.

86 Впрочем това право е от основно значение за всички области в правния ред на Съюза, чието тълкуване и съгласуваност са задача на Съда, особено когато възникват въпроси във връзка с това в специфичен контекст, който до момента не е станал повод за негова постоянна съдебна практика.

87 При тези обстоятелства следва да се приеме, че решенията, предмет на преразглеждане, накърняват единството и съгласуваността на правото на Съюза, тъй като Общият съд, като сезирана с жалбата юрисдикция е постановил, че съставът на Съда на публичната служба, постановил обжалваните решения е нередовно сформиран поради нередовност на процедурата по назначаване на един от членовете на този състав, което води до нарушаване на закрепения в член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата принцип на съда, създаден със закон, и е отменил тези решения.

По последиците от преразглеждането преразглеждането

88 Член 62б, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз гласи, че ако Съдът установи, че решението на Общия съд накърнява единството или съгласуваността на правото на Съюза, той връща делото за преразглеждане на Общия съд, който е обвързан от възприетото от Съда по правните въпроси. Когато връща делото, Съдът може освен това да посочи последиците на решението на Общия съд, които следва да се считат за окончателни по отношение на страните по спора. По изключение, ако, предвид установеното в хода на преразглеждането, разрешаването на спора зависи от установяването на фактите, върху които се основава решението на Общия съд, Съдът се произнася с окончателно решение.

89 От това следва, че Съдът не може да се ограничи да установи накърняването на единството или съгласуваността на правото на Съюза, без да изведе последиците от тази констатация за двете разглеждани дела. (вж. също решение от 10 септември 2015 г., Преразглеждане Missir Mamachi di Lusignano/Комисия, C-417/14 RX–II, EU:C:2015:588, т. 60 и цитираната съдебна практика).

90 Тъй като в подлежащите на преразглеждане решения Общият съд отменя обжалваните решения на основание нарушение на член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата, без да разгледа основанията, изложени от жалбоподателите в подкрепа на съответните им жалби, следва решенията, предмет на преразглеждане, да се отменят и делата да се върнат на Общия съд, за да може да се произнесе по тези основания.

По съдебните разноски

91 Съгласно член 195, параграф 6 от Процедурния правилник на Съда, когато съдебният акт на Общия съд, който е предмет на преразглеждане, е постановен на основание член 256, параграф 2 ДФЕС, Съдът се произнася по съдебните разноски.

92 При липсата на специални правила, уреждащи разпределянето на разноските при преразглеждане, следва да се приеме, че всяка страна ще понесе собствените си разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) **Съединява дело C-542/18 RX–II и дело C-543/18 RX-II за целите на съдебното решение.**

2) **Решения на Общият съд на Европейския съюз (състав по жалбите) от 19 юли 2018 г., Simpson/Съвет (T-646/16 P, непубликувано, EU:T:2018:493), и HG/Комисия (T-693/16 P, непубликувано, EU:T:2018:492), нарушават единството и съгласуваността на правото на Съюза, тъй като Общият съд на Европейския съюз, като юрисдикция, сезирана с жалбите, постановява, че съставът на Съда на публичната служба на Европейския съюз, постановил съответно определение от 24 юни 2016 г., Simpson/Съвет (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), и решение от 19 юли 2016 г., HG/Комисия (F-149/15, EU:F:2016:155), е нередовно сформиран поради наличието на нередовност, която се отразява на процедурата по назначаване на един от членовете на този състав и води до нарушаване на принципа на съд, създаден със закон, закрепен в член 47, втора алинея, първо изречение от Хартата на основните права на Европейския съюз и отменя посочените решения.**

3) **Отменя посочените съдебни решения.**

4) **Връща делата на Общия съд на Европейския съюз.**

5) **Г-н Erik Simpson, Съветът на Европейския съюз, HG, Европейската комисия и българското правителство понасят собствените си разноски във връзка с производствата по преразглеждане.**

Подписи